

Література

1. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2341-14> (дата звернення: 30.01.2025).
2. Бегма А.П., Муляр Г.В., Ховпун О.С. Кримінальні проступки як новела кримінального та кримінально-процесуального законодавства. *Часопис Київського університету права*. 2020. № 2. С. 364–368. URL: <https://chasprava.com.ua/index.php/journal/article/download/442/417>.
3. Михайліченко Т.О. Кримінальні проступки: особливості правового регулювання. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 7. С. 284-290. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.7.49>.
4. Панов М.І., Харитонов С.О. Кримінальне правопорушення: поняття та його види. *Право України*. 2021. № 3. С. 27-60. URL: <http://jnas.nbuiv.gov.ua/article/UJRN-0001416555>.

УДК 340.01(043.2)

Шевцов Д.В., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Головко С.Г., к.і.н., доцент,
Державний університет «Київський авіаційний інститут»,
м. Київ, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ВІЙНИ

Проблема трансформації правової системи є предметом уваги дослідження багатьох вчених, адже вона передбачає комплексну перебудову всіх суспільних відносин, що регулюються правом. Основною метою концепції поступових реформ є вміння реалізувати цей процес поетапно, зберігаючи при цьому ефективність у забезпеченні соціальних та державних потреб.

Зростаюча роль права в суспільному житті та у світовому масштабі в умовах глобалізації прямо пов'язана зі збільшенням значення людини у правовій сфері та суспільстві загалом. Одночасно змінюється сенс буття людини, її інтереси та потреби, значна частина яких, зокрема потреби в безпеці, самоідентифікації та визнанні набувають глобального характеру. Цей процес впливає на сферу правових відносин, знаходячи своє відображення у правилах поведінки, закріплених у нормативно-правових актах, що призводить до змін у структурі та функціонуванні правової системи [1].

Глобалізація докорінно трансформує правову сферу, породжуючи суттєві зміни в суспільних відносинах і формуючи нові моделі управління

соціальними відносинами. Вона впливає на національні правові системи, трансформує їх зміст і тенденції розвитку [2].

В умовах соціально-політичної реальності України, в якій людина, її життя, здоров'я, гідність, безпека визначаються як найвища соціальна цінність, а також гарантії прав і свобод усіх громадян – як основна мета діяльності держави, виникає необхідність глибокого осмислення проблем, що виникають у процесі розбудови держави і правотворення.

У сучасних суспільствах глобалізація спричиняє глибокі структурні. З'являються нові форми організації праці, розширюється сектор послуг, активізується міжнародна співпраця та конкуренція, виникає та розвивається глобальний ринок, а також відбувається активний процес втрати ідентичності. У такій ситуації важливими є проблеми зникнення національно-культурних кордонів і поширення мультикультурності, а також необхідність навчання людей умінню користуватися своїми правами, свободами та їх повноцінного залучення до участі в соціально-правових процесах, що потребує ґрунтовної підтримки з боку держави.

На сьогодні наша держава переживає серйозний та небувалий період трансформації, коли на правову систему одночасно впливають два потужні чинники, а саме: глобалізація та російсько-українська війна. Їхня взаємодія створює складні і динамічні умови для розвитку вітчизняного права.

Глобалізація як процес інтеграції світової економіки, політики, культури, освіти вимагає від національних правових систем адаптації до нових реалій. Для України, зокрема, це означає гармонізацію з міжнародним правом та розширення сфери правового регулювання. Повномасштабне вторгнення росії стало серйозним викликом для української правової системи, вимагаючи прискореної адаптації вітчизняного законодавства до умов воєнного стану, забезпечення функціонування правосуддя у таких умовах та визначення механізмів відновлення після закінчення війни.

Правової глобалізація розглядається як взаємодія міжнародного та національного права, а також різних національних правових систем. Основними способами правової глобалізації є правова інтеграція, правова інтернаціоналізація та правова імплементація [3]. Правова інтеграція та імплементація зумовлені необхідністю вирішення глобальних проблем сучасності через спільні зусилля на міждержавному рівні. Правова інтернаціоналізація є наслідком загальних процесів глобалізації, що охоплюють основні сфери життєдіяльності суспільств. Вона полягає в тому, що національні правові системи перебувають у тісному взаємозв'язку між собою.

На сучасному етапі визначальними напрямками трансформації вітчизняної правової системи є євроінтеграція, цифрова трансформація,

захист прав і свобод людини та відновлення після війни. Українська правова система наразі має усі можливості перетворитися на більш сучасну, ефективну та справедливу.

Отже, на сьогодні трансформація правової системи України відбувається в надзвичайно складних умовах: з одного боку, глобалізація з новими можливостями для ефективних змін і розвитку, з іншого, – війна з втратами і непопулярними рішеннями. Тому необхідно об'єднати зусилля громадськості, держави та європейських і міжнародних партнерів, щоб досягти якісних трансформацій вітчизняної правової системи.

Література

1. Разметаєва Ю.С. Права людини як фундаментальна цінність громадянського суспільства: монографія. Харків: Фінарт, 2013. 196 с.
2. Рогова О. Глобалізація та зміни правової системи України в умовах війни. *Публічне право*. 2022. № 3 (47). С. 102-109.
3. Гоша І.О. Тенденції в сучасному праві: глобалізація і національна правова система, проблеми впливу. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право*. 2012. Вип. 19. Т. 1. С. 24-27.

УДК 342.1(043.2)

Шишкін О.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Академія праці, соціальних відносин і туризму, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Державне управління економікою, в тому числі забезпечення владно-управлінських відносин у сфері господарювання здійснюється органами державної влади (їх посадовими особами), в тому числі, за допомогою інструментами адміністративно-правового регулювання.

Питаннями формування та реалізації державної економічної політики як комплексної адміністративно-господарської правової категорії, присвячені окремі дослідження вітчизняних науковців таких як В.І. Курило, В.В. Мушенко, І.П. Сафонов, А.М. Статівка, В.Ю. Уркевич та інших. Однак, проблематику державного регулювання економічної діяльності суб'єктів господарювання в адміністративно-правовій науці досліджено не досить детально, що спонукає до подальших наукових пошуків.

Метою даного дослідження є спроба проаналізувати теоретико-правові основи формування економічної політики держави щодо